

פורת יוסף - מרכז רוחני

ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל

רח' זבולון 37 גדרה

הדלקת הנר; 19:28

יציאת השבת; 20:21

עלון מס' 391

כ"ו סיון ה'תשע"ה

שלה

"אני ה'... יתמו"

ישם ימתו

יתמו ו'ימות'

אותיות שוות.

"במדבר הזה" על

ידי דבור אחד יכול

האדם להיות תמים

עם ה' או חלילה

למות..

מתוך 'אמרי חכמה'

"מחודדין בפיר"

שיהיו דברי תורה

"היש בה עץ אם אין"

אם יש בה אדם כשר שיגן עליהם בזכותו (רש"י)

תכשיטים. לבסוף, הביאה ר' ישמעאל לבחור ושאלו: התרצה להתנות עם הנערה הזו? הבחור הסכים... אמר לו ר' ישמעאל: "זו היא הבחורה שנדרת שלא תשא לאישה". השיבו הבחור: "לא על נערה זו נדרתי".

התבטא על כך ר' ישמעאל: "בנות ישראל נאות הן, אלא שהעניות מנולתן. כלומר, כל בת מושאל נאה וראויה מצד עצמה, אך מה לעשות שהעניות מכערת אותה. ועל כך דרשו גדולי החסידות: גם בני ישראל נאים וראויים לגדולה ולרוחניות, אלא שה'אניות' מנולתן.

כשאדם רואה רק את עצמו, הוא מתרחק מן החכמה ואינו יכול להמציא בקרבת ה'. וכך כותב הרמב"ם זצ"ל: כי בכל המידות על האדם ללכת בדרך האמצעית: לא פזון ולא קמצו, לא כעסן ולא ותנו, רק במידה אחת צריך ללכת עד הסוף. אין בה שום אמצע, זאת היא מדת הגאון, אותה צריך לדכא ולהשפיל ולכלותה, שאם משהו קטן מקנה נמצא באדם, הוא מעכב את הקשר שלו עם הבורא יתברך.

מתוך 'מתוק האור'

"כי דבר ה' בזה ואת מצותו הבר"

אמנם קשה ללמד ברצף ויש הרבה הפרעות. צריך לזכר שביטול תורה הוא דבר נוראי. הגמרא במסכת שבת אומרת שהסיבה שלפועמים אשה נופלת לפתע למשכב היא מפני שהיא גורמת לבטול תורה, אפילו בשוגג, וזאת גם הסיבה למחלות ולדיים, כי הם גורמים לעתים לבטול תורה לאביהם. הם אמנם לא אשמים, כי על האב היה למנוע את ביטול התורה ולכן הוא סובל יותר מהם, כי הוא צריך לטפל בהם, לרוץ לרופא, לצילום, לבית מרקחת...

עלינו לזכר שסידור כל העולם הוא למוד התורה. "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי". ביטול תורה של רגע אחד הוא עוון חמור מאד. הגמרא אומרת שהקב"ה בוכה בכל יום על שלושה סוגי אנשים, ואחד מהם הוא מי שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק בה. זאת למרות שיש לו אשה והוא מנהל את ביתו לפי רוח התורה וכך הוא גם מתנה את ילדיו, אך אם אפשר לו ללמד תורה ואינו לומד, הקדוש ברוך הוא בוכה, כואב לו עליו, כי נתנו לו כלים, אך הוא לא משתמש בהם.

מלאכי השרת רואים את הקדוש ברוך הוא בוכה ושואלים אותו מדוע? והקב"ה אומר להם: פלוני יכול ללמד תורה ואינו לומד, ואז הם הולכים ומפריעים לו, עושים לו צרות. מפחיד...

מתוך 'תבי אור'

אם יש לאדם
בטחון גדול
בה', יש לו על

ידי כן

התקשרות

ודבקות בה'

ואם הוא דבק

בה' שום מזיק

לא יכול

להתקרב אליו.

מורה נבוכים

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

הנהגה ודרך נכונה

צריך האדם להנהיג את עצמו בדרך נכונה כלפי עצמו וכלפי זולתו. ולפיכך:

א. טבע האדם להיות נמשך במעשיו אחר רעיו וחבריו ואנשי מקומו. ולכן צריך האדם להתחבר לצדיקים, ולישב אצל החכמים תמיד, כדי שילמד ממעשיהם. ויתרחק מן הרשעים ההולכים בחושך, כדי שלא ילמד ממעשיהם. ולכן לא יגור בסביבת אנשים רשעים שאינם נוהגים בדרך טובה.

ב. מצות עשה להידבק בחכמים ובתלמידיהם כדי ללמוד ממעשיהם, שנאמר "ובו תדבק" וכי אפשר לאדם להידבק בשכינה? אלא כך פירשו רבותינו, הידבק בחכמים ובתלמידיהם. לפיכך צריך האדם להשתדל שישא בת תלמיד חכם, וישיא בתו לתלמיד חכם, לאכול ולשתות עם תלמיד חכם, ויעשה עסקיו עם תלמיד חכם.

ג. מצוה על כל אדם לאהוב את כל אחד ואחד מישראל כגופו, שנאמר "ואהבת לרעך כמוך". לפיכך צריך לספר בשבחיו, ולחוס על ממונו, כמו שהוא חס על ממונו שלו ורוצה בכבוד עצמו.

ד. הרואה את חברו שחטא או שהלך בדרך לא טובה, מצוה להחזירו למוטב ולהודיעו שהוא חוטא במעשיו הרעים, שנאמר "הוכח תוכיח את עמיתך". וצריך להוכיחו בינו לבינו, בנחת ובלשון רכה. וכל שאפשר לו למחות ואינו מוחה, הוא נתפס בעוון זה. אבל אם יודע שלא ישמע לו, אסור להוכיחו.

ה. אסור לאדם לבייש את חברו, בין בדיבור בין במעשה, וכל שכן ברבים. ואמרו רבותינו ז"ל המלבין פני חברו ברבים, אין לו חלק לעולם הבא.

אל תשמה אם יכבדוך פי לפי הכבוד וההנאה בעולם הזה - ינפו מזכיותיך בעולם הבא.

רבי יהודה החסיד

מעשה באדם אחד שאמר לו מת אחד בחלום שימות, ופעם אחת אמר לו: "התודה כי במהרה תמות". ועל כל חלום היה מתענה.

ובתוך החלום היה אומר: "מזמור אליך הי נפשי אשא", ואחר כל הוידוי כלו היה אומר בבכיה, והלה ונטה למות, וראה כנגדו ענן בדמות אדם נושא משא גדול ובידו זהוב ודמות אדם אחר שמתעטף בטלית, ואמר: "בזכות שאתה בחור ואתה מתעטף בציצית והזהוב שנתת לתלמיד תכס העני, פדאוך מן המוות ותחיה". מיד הזיע וניצול והתרפא.

ספר חסידים

כל הורה, יוצא לו לראות במשך תקופת גדול ילדיו את המחנה המשעשע, בו נועלים ילדיו את נעלי הוריהם ומהלכים עמם בשמחה ובהתלהבות ברחבי הבית. מרגישים וחושבים הם בכך לכמה רגעים כאילו הם האבא הגדול או האמא החשובה.

אולם בתור הורים, יודעים אנו היטב, שנועילת נעלים גדולות, לא זה מה שעושה את האדם לגדול, רק להפך: לאחר כמה צעדים נראה איך שישתבכו רגליו הרכות של ילד החמד זו עם זו, ובין רגע יצנח ויפל על הארץ.

וכך, כמו אותו ילד קטן, גם אנו המבוגרים מבקשים לעתים לנעל נעלים הגדולות למדתנו, וחושבים אנו שאם נעשה או ננהג בדברים מסוימים, ממילא נהפך לגדולים ולחשובים. אולם, כפי שאמרנו, לא הנעל היא זו שעושה את האדם לגדול, אלא האדם ומידותיו הם אלו שקובעים את דרגתו. ואדם שינהג בהנהגות שאינן תואמות לדרגתו, קרוב לוודאי הדבר שבתוך זמן מה ימצא הוא את עצמו לפתע נפול וישודד מבלי כל זכר לאותן דרגות שחשב שרכש לעצמו.

לכן, חכם עיניו בראשו, שלא להקדים את המאחר, ולהתאזר בסבלנות בכל דבר בחיים, עד שיגיע הזמן הנכון, ובכך יוכל בעזרת ה' להתעלות ולהנות בדרך הישרה, מבלי למעד ולהכשל. וכפי שלמדנו רבנו בחיי ז"ל, בספרו חובות הלבבות, שער יחוד המעשה: "מי שאינו מוסיף על חובתו כלפי הבורא - אף ידי חובתו אינו יוצא, אך אין הקדוש ברוך הוא מקבל תוספת זו עד שיקים תחילה את חובתו".

פרדס רמונים

"מראשית ערסתיכם תתנו לה' תרומה לדרתיכם"

עריסותיכם - היא המיטה מסנה האדם קם בבקר ומתחיל את יומו. ואם מיד בתחילת יומו בקום האדם ממיטתו מרים הוא את עצמו לכבוד הבורא ברוך הוא, וחושב הוא על ה' יתברך, ומדבק את עצמו בה' ומקדיש לו את התחלת יומו, אזי ממילא כל היום כלו ממשין ונעשה קדש לה'.

הבצל שם טוב זיע"א

חכם אחד שח למרן הרב מבריסק זצ"ל: חז"ל אומרים על הפסוק "וראייתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה'" - שתכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע דומה לכסא כבוד". אם כן, כשאדם רואה את הציצית הוא נזכר בריבונו של עולם, אלא שאצלי האסוציאציות לא פועלות בצורה זו...

כשהוא רואה את התכלת, מקסימום הוא נזכר בים. זהו! שם נעצר, ולא מצליח להגיע מהים לכסא הכבוד... אי לכך מבקש היהודי מהרב שיתן לו איזו עצה או סגולה, שמא ישנה שמן קיק או שמן זית. ענהו הרב מבריסק זצ"ל ל בשאלה: חז"ל אומרים "שאסור להסתכל בבגדי צבעונין של אשה שלא יבוא לידי הרהורי עבירה". האם אתה מבין אסוציאציה זו? ענה החכם: "כן".

- ובכן, הראש שלך תקין. הבעיה היא לא בחסר הבנה, אלא היכן הראש מנח. אם היית שקוע ביראת שמים, היית מבין גם את הקשור בין תכלת לכסא כבוד..

מתוך 'ומתוק האור'